

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ เกษตรกรที่เป็นและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ การเกษตรยั่งยืนแม่ทา ตำบลแม่ทา กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 286 ราย โดยแบ่งเป็น เกษตรกรที่เป็นสมาชิกจำนวน 31 รายและไม่เป็นสมาชิกจำนวน 255 ราย โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์และทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จากเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ให้ได้จำนวนเท่ากับจำนวนเกษตรกรที่เป็นสมาชิก คือ จำนวน 31 ราย ทั้งนี้เพื่อสะดวกในการเปรียบเทียบ

วิธีการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อสอบถามเกษตรกรแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้
ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการทำเกษตรกรรมยั่งยืน
ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความยั่งยืนของการทำการเกษตร
ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคในการทำการเกษตร

การทดสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) ของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยนำแบบสอบถามที่สร้างไปปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหาของการศึกษา จากนั้นนำแบบสอบถามไปสอบถามเกษตรกรตำบลแม่ทา กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 รายและนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องครอบคลุมเนื้อหามากยิ่งขึ้นก่อนจะนำไปใช้จริงต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for The Social Science, SPSS/PC) ซึ่งประกอบด้วยสถิติดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม รวมถึงสภาพ การทำการเกษตรในปัจจุบันโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความยั่งยืน โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (Weigh Mean Score) โดยใช้สูตรดังนี้

$$WMS = \frac{3f_1 + 2f_2 + 1f_3}{TNR}$$

f_1 = ความถี่ของความสามารถในการแก้ไขปัญหาได้มาก

f_2 = ความถี่ของความสามารถในการแก้ไขปัญหาได้ปานกลาง

f_3 = ความถี่ของความสามารถในการแก้ไขปัญหาได้น้อย

WMS = ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

TNR = จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

ค่าเฉลี่ยระดับความยั่งยืน

ช่วงคะแนน 2.26-3.00 หมายถึง การแก้ไขปัญหาได้มาก ความยั่งยืนสูง

ช่วงคะแนน 1.51-2.25 หมายถึง การแก้ไขปัญหาได้ปานกลาง ความยั่งยืนปานกลาง

ช่วงคะแนน 0.76-1.50 หมายถึง การแก้ไขปัญหาได้น้อย ความยั่งยืนต่ำ

3. ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการทำการเกษตรกรรมยั่งยืนของเกษตรกร โดยวิเคราะห์ข้อมูล จากภาพรวมรูปแบบการทำการเกษตรกรรมยั่งยืนในพื้นที่ทั้งหมดของตำบลแม่ทาและยกตัวอย่าง รูปแบบการทำการเกษตรกรรมยั่งยืนของเกษตรกรจำนวน 3 รายเป็นกรณีศึกษา (Case study)

4. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการทำการเกษตร การปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และการแก้ปัญหาที่ประสบอยู่ สรุปวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกษตรกรเป้าหมาย

5. ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ที่ได้จากการวัดระดับความยั่งยืนของประชากรทั้งสองกลุ่ม นำมาทดสอบด้วย t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

สถานที่ทำงานวิจัย

ตำบลแม่ทา กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่

ระยะเวลาในการวิจัย

เริ่มตั้งแต่ เดือนตุลาคม พ.ศ.2545 และสิ้นสุดการวิจัยเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2546 รวม
ระยะเวลาในการวิจัยทั้งสิ้น 5 เดือน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved